

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonæ, 1673

Caput 1. De Abbatibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

SECTIO TERTIA
DE PRIVILEGIIS
CONCESSIS IN PARTICVLARI
CVLIBET ORDINI REGVLARIVM.
Circa præcipuas, & magis frequentes Materias.

CAPUT I.

De Abbatibus.

SUMMARIUM.

1 Abbas Cistercii potest alios Abbates benedicere, & delegare Vicarios, qui alios item benedicant. 2. 3 Episcopo recusante benedictionem Abbati Ordinis Cisterc. potest ille Pontificalia exercere, perinde ac si esset benedictus. Item, & Abbates aliorum Ordinum. 4. 5 Quando censetur Episcopus recusasse Abbatem benedictionem. 6 In variis Congreg. Abbates exercent Pontificalia sine benedictione. 7 Patientes defectum, non possunt eligi Abbates. Extant privilegia ad dispensandum cum ipsis. Que tamen non operantur, nisi intra Religionem. 8. 9. & 10. 11 Capitulum non censetur dispensare hoc ipso precise, quod eligit habentem defectum. 12 Abbas non venit nomine Monachi, secus in favorabilibus ibidem vel ubi agitur de moribus. Quid in materia indifferenti. 13. 14. 15 Abbas non tenetur servare sua statuta etiam invariata. ibidem peccat tamen si non servat. 18. & 19. 17 Abbas non tenetur servare promissa, vel iura-	re Monachis. Hoc quo sensu. 18. 19 Abbati prius providendum, quam Monacho & Ecclesie. 20 Abbas potest sibi plus indulgere, quam alius quo sensu, & in quibus casibus. Extra hoc par. 21. 22. & 23. 24 Vestis Abbatum pretiosior, post eius mortem habuit priorem. 25 Abbas an sibi acquirat, & de acquisitione disponere. 26 Inter Principes Imperii sunt multi Abbates, & inter hos quatuor principales. 27 Abbas Cassin. Olim erat Vice-Imperator. Abbates Sancti Dionysii regebant absentibus ibid. 28 Aliqui Abbates non recognoscunt in territorio priorem. 29 Abbas Campid. & Rivipol. non contrahunt regularitatem. exercendo iudicium sanguinis. 30 Abbas Caye potuit olim reos à morte liberare. 31 Abbas Cassin. & S. Ambr. Med. utuntur scapulis pro baculo pastorali. 32 Abbas Cluniac. olim cudebat monetam. 33 Abbates 22. olim assistebant Papa, sacri palatii. 34 Abbas S. Trinit. Cluniac. & Cisterc. fuerunt Cardinaliales. 35 Abbas Fulde est Primas per Germaniam & Galliam.

Abbatibus plures olim in Episcopo sacri abantur.
 Abbatibus Episcopi olim suere subditi.
 Abbat Dunimensis fuit Praefectus familiae Regum Svecorum.
 Reges Galliae ad bellum procedentes, accipiunt auriflamen de manu Abbatis S. Dionysij.

Abbatum sunt varia jura, & Privilegia, sed quia illi diversis nominibus, & titulis censentur, haec etiam sub diversis capitibus, in sequentibus referre differo. Quod autem ad eorum institutionem, praerogantiam & favores attinet, haec placet in praesenti proponere.

1 Innocent. VIII. concessit Abbati Cisterciensi facultatem benedicendi Abbates, & Abbatissas sui Ordinis, ubi vis terrarum. Bullam concessionis ad longum refert Roderiq. *tom. 7. Bull. 5. e. j. d. Innocent.* Hujus privilegij meminit Tambur. *ro. 1. de jur. Abb. d. 1. 1. quest. 1. 1.* Et de praxi sui temporis testatur Host. *in sum.*

2 Clemens VIII. concessit eidem Abbati Cisterciensi ut per Provincias sui Ordinis possit deputare Vicarios, qui Abbatibus, & Abbatissis ejusdem sui Ordinis, munus benedictionis impendant. Renat. Chop. *lib. 2. mon. tit. 1.*

3 Recusante vero Episcopo benedicere aliquem Abbatem ejusdem Ord. Cisterciensi conceditur ipsi facultas, omnia sua munera obeundi, & Pontificalia exercendi, perinde ac si foret benedictus, ex dispositione *c. ap. stat. in sum. 1. de sup. negl. prael. ubi Alexander. III. ita decernit. Quod licet favoratorum Cisterciensium sancitum sit, atque ideo Innoc. teneat illos solos hac facultate posse uti Gloss. tamen Host. Panz. & Joann. Andr. aequaliter omnibus Abbatibus, cujuscunque Ordinis, id attribuant, & licitum dicunt. Sufficitque si Episcopus semel fuerit requisitus, secundum Butr. *ibid.* & Sylv. *v. abbas n. 4.* Et ut*

fit locus privilegio, ego arbitror non esse opus ut expressè Episcopus detrectet venire, sed sufficere reculationem interpretativam, qualis erit v. g. si de industria moras trahit si fictitias excusationes promittendo allegat, si aliis communiter solet negare, & jam pluribus negavit, aut uno verbo si ita se gerit, ut arbitrio prudentis viri judicetur nolle.

At in Congregatione Calsinensi mihi semper veneranda. In Vallisolei Casalibeni, & aliis similibus, non est opus Abbatibus ulla confirmatione, vel benedictione, sed ex quo sunt electi in capitulo, habent usum Pontificalium, & eadem in omnibus auctoritatem, ac potestatem, quam habent alii Abbates benedicti, & perpetui ex concessionibus diversorum Summ. Pontificum, quae videri possunt in Bullariis, & compend. privileg. earundem Congregationum.

Nota tamen, quod per ejusmodi concessionis, & privilegij non datur facultas eligendi, vel benedicendi Abbates, patientes aliquem defectum, seu alias inhabiles, sed semper supponitur, quod tales eligantur, quales de jure sunt eligendi. Et sic v. g. debent esse 25. annorum, seu 30. in opinione aliorum, & ex legitimo Matrimonio procreati. Verum quia potest contingere, ut aliquis illegitimo thoro natus, sit alias laudabilis conversationis, ideo Eug. IV. concessit Calsin. & alii Summ. Pont. aliis Ordinibus facultatem assumendi tales ad Praelaturas. Quas concessionis postea universaliter confirmavit Greg. XIV. prid. idus Mart. An. 1591. B. quae incipit: *Circumspecta*. Quantum vero ad alios defectus, ex quibus redditur aliquis inhabilis ad Praelaturas, extant alia privilegia, ad conferendam dispensationem, de quibus ubi de *confess. pass.* & ubi de *pot. prael. ad absol. & disp.*

Quæ

PRIVILEGIA
 ABBATUM
 ET
 ABBATISSARUM
 IN REGVLAS
 CISTERCIENSIS
 POSTULATA

- 10 Quæ tamen privilegia (pro maiore parte) non operantur, nisi intra ordinem dispensati, atq; ideo vide dicenda illis locis. An verò censetur Capitulum hoc ipso dispensare cum illo quem eligit in Prælatum, arbitror ego, quòd non, quia sunt actus disparati, quorum unus non includit alium.
- 12 Abbas non venit nomine Monachi, nec cum Monachis comprehenditur in odiosis, secus in favorabilibus, Panor. Felin. & alii Canonistæ in cap. fin. de sim. & in Clement. 1. de Regul. Tusch. v. Abbas concl. 3. Portel. & Nald. eod. v. Aufon. in sum. Dian. v. Abbatissa Navarr. lib. 3. conf. 75. de Regul. Laym. in Theol. mor. lib. 5. tit. 9. cap. 14. Lam. in meth. p. 3. cap. 13. §. 15. & passim alii. Ratio est, quia in odiosis appellatione simplicium, non veniunt mixta, & simul iuncta, ut inter alios notat Roman. conf. 259 Abbas autem, licet sit Monachus, non tamen simplex, nec simpliciter, unde v. g. si feratur censura contra quoscunque Monachos, qui tale quid fecerint, illa non ligabitur Abbas, etiam si rem prohibitam fecerit. E contra verò si v. g. fiat legatum de danda veste singulis Monachis, debetur etiam Abbati, imò etiam melior quàm simplicibus Monachis, secundum dicenda inferius, quorù omnium Ratio est, quia hæc posterior dispositio continet favorem, prior verò est odiosa, Abbas autem non venit nomine Monachi in odiosis, sed in favorabilibus. At quid juris, ubi agitur de moribus, correctione, vel salute animæ? Respond. Nald. v. Abbas, æqualiter cum Monachis comprehendit Abbatem, sive materia sit favorabilis, sive odiosa.
- 14 Quòd si materia sit indifferens, possit fortè aliquis dicere Abbatem tunc non comprehendit sub nomine Monachi, sed tamen contrarium docet Tusch. supra cit. loco.

Abbas, qui aliqua statuta facit pro ordinatione sui Monasterii, ad illa servanda non tenetur. Panor. cap. cum ad Monasterium de stat. mon. Sylv. v. Abbas q. 4. Navarr. cōf. 22. de Regul. n. 9. & alii communiter. Ratio est, quia nemo est sibi Superior, nec potest se per modum subiectionis obligare ad suam legem. Unde iuriconsultus l. Princeps ff. de leg. Princeps est legibus solutus. Et hoc verum est, etiam si talia statuta fecerit cum communi consilio, & consensu Conventus, quia non potest obligari à suis inferioribus. Imò etiam si per iuramentum obligaverit se ad illa, tamen adhuc poterit revocare; & casu quo absq; revocatione illis contraveniat, peccabit quidem propter Religionem sui iuramenti quòd violat, sed factum tenebit. Joã Andr. cap. cit. cum ad Monasterium Sylv. & Navarr. citati. A fortiori idem dicito, si Abbas aliquid promiserit suo Monacho etiam sub iuramento, si non præstet, eum quidè peccare contra suum iuramentum verum non potest obligari à Monacho ad hoc præstandum, quòd illi promisit, nam sicut non potest servus sibi Dominum suum obligare, sic neq; Monachus Abbatem. Ita Panor. loco cit. Attamen ego puto adhibendâ esse micam salis huic doctrinæ, dicendo quòd licet ex iustitia, non possit obligari Abbas suo Monacho, ex fidelitate tamen teneri id præstare quòd promisit, (etiam secluso iuramento) nisi velit æstimatione cadere apud suos, & multis se in cõmodis exponere. (a) Quantum verò ad sua statuta, verum quidè est, ex vico activa ad hæc non teneri Abbatem, secus autem ex vico directiva. Unde in l. digna vox C. de legib. est verbum dignum maiestate regnantis, ut dicitur in legibus ligatum, usque adeò eius auctoritas ad illa quæ iuris est, sumit, & revera maius est imperio.

(a) Debetis, qui præestis patres, tales vos exhibere, ut ait Apostolus, estote forma credentibus. resp. sancti Mar. c. 5.

ipsum imperium legibus submittere. (a) Et Ratio est evidens, nam statuta quæ faciunt Abbas pro ordinatione sui Monasterii, aliud nihil respiciunt, quam manutentionem observantiæ regularis. At Prælati non minus obligantur ad observantiæ disciplinæ regularis, quam Religiosi simplices, nec eos excusat ab eiusmodi obligatione Prælatiura, inquit Layruer. in opt. Regul. specul. 108. Et ita olim definitum fuit in Concil. Mogunt. can. 11. Doctrina igitur Panormitani in initio relata, debet intelligi de vi coactiva, non de directiva.

19. Abbati seu Prælati providendum est de bonis Monasterii, priusquam aliis. Imò quàm ipsi Ecclesiæ. Navarr. com. 3. de Regul. nu. 4.

20. Addunt Cassan. (b) in cat. p. 1. conf. 22. & 23. Lamas in meth. p. 3. c. 13. §. 15. Selua in tr. de benef. & alii, posse Abbatem sibi aliquantulum melius prospicere quàm aliis, in cibis & vestibus. Consentit Bald. l. sed si quid ff. de usufr. Ubi ait Abbatem debere melius indui, quàm alii. Favent Innoc. & Host in cap. cum omnes de const. Ubi dicunt, quòd licet debeat esse equalitas inter omnes, qui sunt de cõmunitate quantum ad illa, quæ dantur pro vestimentis, & aliis necessariis, distributio tamen facièda est secundum cuiusq; merita, & conditionem, unde cum Abbatis conditio sit major, magis etiam debet habere. Addit Panor. in cap. cum omnes. Eandem acceptionem habendam esse in Abbate quoad victualia, quàm Innoc. ibi vult haberi quoad vestes.

Quod autem de victualibus, & vestibus dicunt illi hoc me hercle alii dicent de cõmibus aliis commodis, ut de cameris, lectisterniis, hortis, electuariis, recreationibus, & his similibus, est enim par in omnibus ratio.

22. Verùm ego mihi nunquam potui suade-
(a) Vnum te ex congreg. cognoscas Reg. Ferreoli cap. 17.
(b) Cap. Clerici omnes 1. q. 2.

re, viros illos usque aded graves, & eruditos tam generaliter fuisse locutos, aut scripta sua velle intelligi sic, ut hoc ipso quo aliquis est Abbas, possit sibi quidquàm largius indulgere, hac sola ratione, quia est Abbas, vel Prælati. Ab initio enim non fuit sic. Sed siquidem placet adlaborare ad excusandas excusationes in peccatis, & excessibus; Arbitror ego, doctrinam illorum posse sustineri in 4. casibus, & de his solum locutos esse & intelligendos nempe posse Abbatem in cultu corporis plus sibi indulgere, quàm aliis, Primò. Si id necessariùm sit ad servandam suam auctoritatem, aut famam, vel sui Monasterii, e jusvè jura, & bona. Aut Secundo, si persona Abbatis, sit alicujus momèti, ut ejus conservatio videatur necessaria Monasterio eò quòd pollet autoritate regendis fratribus, aut defendendis ejus juribus. Aut Tertio, si hoc facit, & expendit propter hospites, quos ex honestate, pro sua & ipsorum conditione tenetur excipere, & tractare. Aut demum Quarto, si aliquid sibi indulget per modum subsidii, & sustentationis, ratione laborum, & curarum, quibus magis fatigatur, & consumitur administrando suo Monasterio.

Extra hos casus, non puto posse quemquam Prælatum sibi plus in ullo indulgere quàm aliis. Et ita olim fuit præceptum in Concilio Aquisgrani celebrato, à Prælati nostri Ordinis S. Bened. Anno 817. artic. 27. Ubi sic habetur: *ut ea quàm habent sui Monachi mensura sint Abbates contenti, in manducando, in bibendo, in dormiendo, in vestiendo, in operando, si in aliis non fuerint occupati.* Quod deinde fuit innovatùm in Concil. 3. Turon. can. 24. 25. & 42. Troslejan. cap. 3. & novissimè in Trident. sess. 25. cap. 1. de Ref. Exemplo Patrum nostrorum, in Concilio Carthaginensi, non solum iubet sancta Synodus, ut Episcopi modesta suppellectili, & mensa, ac frugali victu

victu sint contenti, verum etiam in reliquo vitæ genere ac tota domo caveant, ne quid appareat, quod à sancto hoc proposito sit alienum, quodque non simplicitatem, Dei zelum, ac vanitatum contemptum præferat. Et post pauca: Quæ verò de Episcopis dicta sunt eadem in quibuscumque habentibus beneficia Ecclesiastica, tam secularia, quam regularia, pro gradus sui conditione observanda sunt &c. Et Clem. VIII. in decretis pro reformatione Regularium ad hæc conformiter Sancit. num. 8. Vestitus, & supellex cellarum, omnino uniformis sit, fratrum & quoruncumque Superiorum. Et rursus num. 10. Omnes etiam Superiores quicunque illi sint eodem pane, eodemque vino, & obsonio, seu ut dicunt, eadem pitantia, in communi mensa vescantur, si quis in ea re peccaverit, nihil ea die percipiat, nisi panem & aquam. Et iterum num. 26. Nullus etiam Superior, cellas, seu in claustris, seu alibi separatas à communi dormitorio habeat, sed unusquisque unica cella, eaque cum cæteris aliorum fratrum conjuncta, nudis omnino parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, uniformique supellectili sit contentus. Quæ decreta aliaque similia fuere confirmata, deinde innovata, & iterum mandata ab Urbano VIII.

His consonant censuræ, & scripta (qui de hac materia tractant) tam antiquorum, quam modernorum Doctorum, ut Tambur. tomo 1. de iur. Abb. d. 26. quæst. 4. ubi sic loquitur. Debent ea quam sui Monachi habent mensura, in comedendo, & bibendo, Abbates esse contenti. Et idem q. 5. Quod verò ad lectum quo Abbas uti debet, cum à sua Regula exemptus non sit, observare tenetur id quod à Monachis observandum curare debet, & præcipue Abbates militantes sub Regula sancti Benedicti. & Navarr. com. 3. de Regul. num. 4. Multi Abbates graviter peccant, nimiam sibi familiam secularem, & non tantum necessariam assumendo cum secundum observantiam sue Regule primariam non debeant plus, quam ceteri mo-

nachi expendere, nisi excipiendis hospitibus &c. Ita etiam Layruel. in opt. Regul. mon. 6. specul. 23. ubi dicit quod Prælati in mensa prodigiosi, & superfluos admittens hospites, vel oppiparos cibos sibi procurans, est proprietarius & peccat mortaliter. Ita etiam (ut alios omittam) Major m. 4. d. 38. ubi ait quod Prælati expendens aliquid de bonis Monasterii in vanos aut malos usus, est maxime proprietarius. In vanos autem & malos usus expendere clarum est, eum qui expendit sine ulla causa ex relatis. Quod si sic expendendo peccat mortaliter, & sit proprietarius, consequens est ut dicatur, eum qui sic vivit, esse in statu damnationis. Quorum omnium Ratio est, quia Abbas non est Administrator, dum autem sine causa sibi plus iusto indulget, non agit ut Procurator, seu Administrator, qui debet se conformare voluntati Domini, sed ut dissipator, & latro, & consequenter peccat.

Quod interdum etiam visibilibus exemplis punivit Deus, & quantum is excessus sibi displiceat, ostendit. Unde in libro de vir. ill. Ord. Cisterc. refertur de quodam Abbate in Saxonia; quod cum fuisset solutus sibi pretiosiores vestes procurare & de meliori panno quam suis fratribus eo fatis functo, Prior in quadam solemnitate volens honorabilius apparere, induit unam de ejusmodi vestibus defuncti Abbatis, intra quam tanto ardore correptus est, ac si non vestem induisset, sed in fornacem ardentem ingressus fuisset. Unde rejecta hac fatali veste intellexit in quibus incendiis deberet esse Abbas, cujus vel simplex tunica tantos actus creabat.

Aliud Privilegium, quod à nonnullis in communem conceditur Abbatibus, est, quod possunt disponere ad libitum de his quæ acquisierint, quæ acquirunt non Monasterio, sed sibi. Quia in talibus

si, nomine Monachi non venit intelligendus Abbas. Monachus autem quacunq[ue] via, (ut servus Domino) sic suo acquirit Monasterio. Et sic Abbas recipiat Eleemosinas, pro missis à se dictis, concionibus, vel pro cathedra, vel per libertatem alicuius largitionem, dum Prælat[us] est, dare potest illa cui voluerit, vel quomodocunq[ue] voluerit expendere, modò non contra iustitiam.

(2) Ita ad verbum Lamas in meib. p. 3. cap. 13. §. 17. Verùm hæc doctrina mihi videtur improbabilis, quia non potest concedi ulli Abbati illa libera dispositio, nisi faciamus proprietarium. Fundamentum autem Lamafii mihi non placet: ratio enim cur Abbas non possit pro arbitrio de ulla re disponere, seu habere proprium, vel sibi acquirere (qua omnia eodem recidunt) non provenit ex eo quòd sub nomine Monachi comprehenditur: sex ex vi suæ Professionis, per quam redditur incapax aliquid habendi, eo modo ac Monachus, à qua incapacitate non absolvitur, quando in Abbatem promovetur. Quod similiter ait Lamas Monachum acquirere Monasterio, ut servus Domino, verùm quidem est; sed quòd Monachus sibi ipsi non acquirat, hoc non provenit ex eo præcisè quòd comparatur servo ut videtur velle, aliàs enim comparatur etiam filiofamilias, quo titulo possit saltem sibi acquirere quasi castrense peculium (quod nemo admittit) sed ex eo quòd per Professionem, accedente juris dispositione spoliatur omni proprio. In quo cum Abbas sit æqualis conditionis cum suis Monachis, ideo sicut illi, ita nec ipse potest quidquam acquirere, vel proprium habere.

Et hæc quidem in communi; cæterùm potest hinc ad commendationem congerere non pauca alia jura, & privilegia, Abbatibus diversis in particulari concessa. (1) Abbatibus nulli liceat sibi quidquam proprium vendicare. Regula Patrum cap. 2.

fa, tam secundum statum civilem, quam Ecclesiasticum, in quibulvis provinciis.

Nam primò quando Imperium fuit translaturum in Occidentem, & Teutones; fundata similiter fuit translatio, in quaternario numero, & designatis ex cæteris, quatuor ducibus principalibus, qui dicerentur Duces Imperii IV. Comitibus IV. Baronibus, &c. fuere designati item quatuor Abbates, (ut refert Munst. in sua Geograph. Et Maiol. lib. de Maest. Imp. Qui sunt ex primoribus Imperii Principibus, & præ cæteris eminent, nempe Fuldensis, Campidonensis, Murbacensis, & Weifsenburgensis, omnes Ordinis S. Benedicti. Ad quorum gloriam successivis temporibus, non pauci alii, benignitate Imperatorum assumpti sunt, & inter Principes Imperii similiter assumpti, ut Lurendensis, Einlidensis, S. Galli, S. Lamberti, &c.

His addo (quod plenius suo loco dicam) Abbatem Calsinensem fuisse à Carolo Magno, & Ludovico Pio creatum Vice-Imperatorem, & super-Intendentem negotiis Imperii. In Gallia verò moris fuisse, ut Rege absente Abbates S. Dionysii Regnum administrarent, ut de Suggero, & Matthæo Vindocin. testantur Guaguin. Belforest. & Claud. Robert.

Quid memorem alios Abbates, qui Superioriorem in terris non recognoscentes, summum jus in sua ditione exercebant, ut Luxoviensis, & adhuc de præfenti Monachi Lerinenses, in Sbourg.

Sanè non tacendum jus gladii concessum Abbati Campidonensi, & privilegium interessendi, ac exercendi iudicium sanguinis sine periculo incurrendæ ullius irregularitatis. Quod etiam Abbati B. V. Rivipolensis competere affirmat Tambur. in op. suo de jur. Ab.

Verùm quantum vita præfertur mortui, tantum etiam plus æstimo privilegium aliud,

M

aliud,

aliud à Rogerio Duce (poſtea Neopolis & Sicilia Rege) conſeſſum Abbatibus Cava; ut per omnem dicti Regis diſtionem poſſent reos vita donare, ſi ſibi obviarent, dum ad patibulum ducerentur, eo modo quo olim Romani veſtibus ſuis conſeſſerant, & de Cardinalibus aſſeritur.

31 Etiam hic commemorabo quibusdam Abbatibus noſtri Ordinis S. Benediſti fuiſſe ſceptrum conſeſſum loco baculi paſtoralis, quo communiter alii utuntur, ut Caſſin. quem Petr. Diac. refert, per ſceptrum olim debuiſſe inveſtiri ab Imperatore, & S. Ambroſii Mediolan. de quo item refert Tambur. quod dum ad celebrandum Pontificaliter pergit, non baculum paſtoralem, ſed ſeptrum tenet in manibus.

32 Huc accedit jus eudendi moneram, quo olim Abbas Cluniaceniſis utebatur meminiſſe me aliquando nummum viſiſſe ſub inſigniſis perilluſtris illius Monafterii culum.

33 Quod ſi ad ſtatum Eccleſiaſticum convertamus oculos, nec ſecundum eum minus claruiſſe Abbates videbimus, nam primò ego lego apud Yopez, (a) quod antequam Cardinales eveheretur ad eam gloriam, in qua nunc cum admiratione univerſus orbis eos conſpicit, fuiſſe Romanæ 22. Abbates, Omnes S. Benediſti, qui Romano Pontifici ſacra facienti ſemper aſſiſtebant, ut nunc faciunt dicti Cardinales.

34 Hinc ego lego apud eundem Yopez Uvion. & Belforeſt. Calixtum II. creaviſſe Cardinales, Abbates S. Trinitatis de Uvindocino, titulumque S. Priſca; jure perpetuo eis attribuiſſe. Ac item Abbates Cluniaceniſ. & Ciſtercieniſ. cum ad Curiam venire contingeret, inter Cardi-

(a) In Chron. Ord. S. Benediſti. centur. 1. in impreſſis Gallica in append. t. 6. Uvion. li. 2. ligni vitæ c. 11.

nales fuiſſe adſcitos, & in Coſiſtorio hinc inde ad pedes Sanctiſſimi locum tenuiſſe, ut refert Caſſan. in cat. glor. mundi p. 4. conf. 31.

Hic etiam locus debetur Abbati & Principi Fulda; quem glorioſo Titulo, Primatis per Germaniam & Galliam proſequentur, tum antiqui ſcriptores, tum moderni: nempe ob merita S. Bonifacii Apoſtoli Germaniæ, & Primi Fundatoris Monafterii Fuldenſis, ut & Eccleſiarum illius gentis.

Adde & non paucos Abbates qui olim ſacrabantur in Episcopos, ſicq; ſacro ſedere humilitatem Monachiſticam in ſua perſona, cum Episcopali gloria ſociabant: adeo ut idem eſſet Abbas, & Episcopos & eorum Monachi ſimul forent Canonici; ut nunc de præſenti videre eſt in Monafterio Maleaceniſi in Gallia: & olim fuere in Anglia; Roſſenſe, Cantuar. Vintonienſe, Ciceſtr. Convent. Batton. Lycheſeld. & Elienſe uſque ad ultimam extinctionem Eccleſiæ, ut refert Reyner. in Apoſt. tract. 1. ſ. 3. ſ. 1. Qualis item fuit olim Eccleſia Cathedralis Vormaciæ, teſte Demochar. lib. de ſacriſ. Miſſ. Cathedralis de Aſtorga in Hiſpania teſte Yopez cent. 2. Salisburgenſis, &c.

Sed ſingulare, & non prætereundum, in hoc ſermone de præcellentiâ Abbatum eo uſque olim nonnullos fuiſſe eveſtos gloriæ, ut raro & inuſitato admodum exemplo, Episcopos eis ſubiicerentur, ut Caſſanenſi, quem ſub ſua juridiſtione tenuiſſe IV. Episcopos refert Petr. Diac. in ſua Hiſt. Et Huenſi cui teſte Vener. Beda lib. 5. hiſt Ang. cap. 4. omnes Episcopos Scotiae, & Hiberniæ ſubiiciebantur.

His addere poſſem non pauca alia, ut quod olim Abbates S. Martini Dumienſis authoritate Conciliorum erant Præſecti familia Regum Suevorum quando

tene-

tenebant Galaciam, ut ei circa divina ad-
rigilabant, ut refert Ambros. Moral. in
sua Historia.
Quod Reges Gallie cum ad bellum
procederent, accipiebant auristamen de
manu Abbatum S. Dionysii, &c. Verum
quia hæc singularia, & præter institutum
mihi propositum, (qui generalia, & com-
munia omnibus, tractare intendo) ideo
& ab his calammum retrahens, aliis mate-
riis concedo.

CAPUT II.

Circa Benedictiones, & Consecrationes.

SUMMARIUM.

- 1 Regulares possunt petere benedictiones sibi neces-
sarias ab Episcopis, qui per eos transeunt vel
quemcumque Episcopum pro eisdem ad sua
Monasteria vocare 2.
- 2 Hoc non est revocatum in Tridentino.
- 3 Regulares possunt invitare quemcumque Episco-
pum ad Celebrandum Pontificaliter in suis
Monasteriis. Et non revocatur in Trid. ibid.
- 4 Regulares possunt consecrare suas Ecclesias. Et
easdem polluz reconciliare.
- 5 Regulares possunt conficere aquam Gregoria-
nam & quando. ib. d.
- 6 Ecclesia simpliciter benedicta, si polluitur, potest
reconciliari à simplici Sacerdote.
- 7 Ecclesia polluta non eget reconciliatione, nisi de-
lictum sit notum & præcedat sententia, se-
cundum aliquos. 9.
- 8 Regulares possunt uti dictis privilegiis in omnibus
locis sibi pleno iure subditis. Quando sic locus
dicatur subditus 11.
- 9 Abbates possunt sacrare Altaria portatilia fixa
13 & 14.
Campanas & Calices. ibid.
- 10 Abbates possunt uti Chrismate, tam in suis Eccle-
siis quam in aliis sibi pleno iure subditis.

12 Prælati Regularium possunt benedicere Corpo-
ralia & alia Ecclesiastica Ornamenta. Et
hoc undecumque sint. ibid. & non est revoca-
tum 13.

14 Simplex Sacerdos regularis potest benedicere
Ornamenta Ecclesiastica. Negatur hoc pri-
vilegium à nonnullis 15. Sed contra eos asseri-
tur 16. An secluso privilegio id licitum aliis
Sacerdotibus 17.

Eugen. IV. concessit Augustinian. & Sixt. I
IV. Carmelit. ut in defectu proprii Ep-
iscopi si alius habens gratiam, & com-
munionem Sedis Apostolicæ, per eos
transierit, possint ab illo accipere bene-
dictionem suorum vasorum sacrorum Al-
tarium, Ornamentorum, & alia ejusmo-
di, Casarub. v. benedicere nu. 6. & 10.

Monasterio Cassinensi concessere Za-
char. I. Calixt. II. & Innoc. III. S. Pauli de
urbe Roma. idem Innocent. & Gregor. IX.
Cavenfi Alexand. III. univ. Congrega-
tioni Cassinensi Eugen. IV. Ut pro conse-
crandis Altaribus, Ecclesiis, valibus sa-
cris &c. possint Prælati ad eadem sua Mo-
nasteria vocare quemcumq; Episcopum,
etiam si proprius adsit: & absq; ulla ipsius
licentia. Margar. in Bull. Cassin. const. 63.
quæ incipit: Etsi quaslibet. Et const. 64.
quæ incipit: Regularem vitam & Roder. r. 1.
B. 9. & 11. Eugen. IV. Idem concessit Mino-
ribus Leo X. ut refert Casar. v. benedicere
nu. 15. Et rursus Jul. II. ut idem ait v. Eccle-
sia. Sed eo tantum casu cum proprius Epif-
copus bis aut ter requisitus, recusat bene-
ficium impendere. Vide Gloss. c. cum &
plantare de privil. s. in Ecclesiis.

Nota autem circa hæc privilegia, 3
quod à nonnullis dicuntur revocata pro-
pter dispositionem Trid. sess. 6. c. 5. de Res.
& sess. 14. c. 2. ubi sic dicitur. Nulli Episcopo
licet cuiuscumque privilegii prætextu, Pontifi-
calia in alterius Diœcesi exercere, nisi de ordina-
rii licentia expressa, & in personas eidem ordi-
nario

M 2 nario